

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/273/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514207870
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514207870.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne SMSCREDITS s.r.o. (predtým obchodné meno River Euro, s. r. o.), Dlhá 95C, Žilina, IČO: 44 769 911, zastúpenej spoločnosťou LEGAL CARTEL s.r.o., Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175, proti žalovanému T. I., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XXXX/XX, T., o zaplatenie 479,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 300,- eur spolu s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 21.04.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku 7,13 eur a v trovách právneho zastúpenia 24,76 eur na účet alebo k rukám právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu 18.11.2014 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 479,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % od 21.04.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 15.04.2013 bola medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o pôžičke č. 015892, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému krátkodobú pôžičku vo výške 300,- eur za odplatu vo výške 12,30 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyňi poskytnutú pôžičku vrátane odplaty v celkovej sume 312,30 eur, a to v lehote 5 dní odo dňa jej prijatia. Žalovaný však svoj dlh voči žalobkyňi napriek predchádzajúcemu upozorneniu a výzve zo strany žalobkyne nesplnil. Pohľadávka žalobkyne vo výške 479,90 eur pozostáva z istiny vo výške 300,- eur, odplaty za poskytnutie pôžičky vo výške 12,30 eur, zmluvnej pokuty v zmysle bodu 7 zmluvných podmienok River Euro s.r.o. vo výške 56,85 eur a provízie v zmysle bodu 8 zmluvných podmienok River Euro s.r.o. vo výške 110,75 eur. Listom z 21.05.2014 - Predžalobná výzva na dobrovoľné splnenie dlhu - pokus o zmier žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 479,90 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaný si výzvu neprevzal v odbernej lehote.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom tohto konania je návrh na zaplatenie sumy vo výške 479,90 eur s príslušenstvom, t.j. ide drobný spor, súd s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, resp. žalobkyňou.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o pôžičke z 15.04.2013 č. 015892, zmluvnými podmienkami žalobkyne pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ sms, prílohou č. 1 k zmluve o pôžičke/dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, predžalobnou výzvou z 21.05.2014, podacím hárkom, vrátenou zásielkou s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, ako aj ostatným obsahom spisu, a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobkyňa je právnická osoba podnikajúca v oblasti poskytovania úverov alebo pôžičiek. Zo zmluvy o pôžičke č. 015892 z 15.04.2013 vyplýva, že žalobkyňa (pod pôvodným obchodným menom River Euro, s.r.o.) ako veriteľ sa na základe zmluvy zaväzuje poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 300,- eur na bankový účet dlžníka a dlžník sa zaväzuje poskytnutú pôžičku veriteľovi vrátiť a zaplatiť spolu s istinou odplatu vo výške 12,30 eur. Celková dlžná čiastka predstavuje 312,30 eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že informácie o RPMN môže žalovaný získať na internetovej stránke alebo si ich vypočítať podľa vzorca uvedeného v § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. Dlžník je povinný uhradiť celkovú dlžnú čiastku alebo minimálny poplatok na predĺženie splatnosti pôžičky na niektorý z bankových účtov veriteľa uvedených v zmluve. Dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi istinu poskytnutej pôžičky a zaplatiť veriteľovi odplatu jednou splátkou alebo využiť možnosť predĺženia splatnosti pôžičky uhradením odplaty, najneskôr však do posledného dňa lehoty splatnosti. Lehota splatnosti je 5 dní a začína plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. Podľa bodu 5. zmluvy dlžník vyhlasuje, že sa pred uzavretím zmluvy o pôžičke riadne oboznámil s návrhom zmluvy o pôžičke, so zmluvnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pôžičke a informáciami podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku tvoriacimi prílohu zmluvných podmienok, ktorá/ktoré boli dlžníkovi pred uzavretím tejto zmluvy o pôžičke zaslané doporučené do vlastných rúk spolu s kartou klienta a sú všeobecne sprístupnené na internetovej stránke www.smscredits.eu a v osobnom účte dlžníka, porozumel im, súhlasí s nimi a zaväzuje sa túto zmluvu o pôžičke v znení zmluvných podmienok dodržiavať. Dlžník vyhlasuje, že bol informovaný o práve veriteľa požadovať v prípade omeškania sa dlžníka s vrátením celkovej dlžnej čiastky úroky z omeškania a zmluvnú pokutu podľa bodu 7. zmluvných podmienok.

Zmluvné podmienky predložené žalobkyňou predstavujú rozsiahly niekoľko stranový dokument. Podľa bodu 7 zmluvných podmienok, ak je dlžník v omeškaní s vrátením poskytnutej pôžičky, zaplatením odplaty a/alebo prípadnej odplaty za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky za každú jednotlivú predĺženú lehotu splatnosti pôžičky, veriteľ je oprávnený požadovať od dlžníka úroky z omeškania v zákonnej výške ustanovenej ku dňu nadobudnutia účinnosti týchto zmluvných podmienok v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pre prípad, že pôžička, alebo jej časť, odplata a/alebo prípadná odplata za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky nebude splatená včas, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie zmluvnej pokuty. Veriteľ je oprávnený požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške režijného paušálu za zasielané upomienky veriteľom dlžníkovi. Veriteľ je oprávnený požadovať za zaslanie upomienky dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 10,- eur za poštovné a administratívne výdavky, ktoré veriteľovi vznikli v súvislosti s odoslaním upomienky plus 15% z celkovej dlžnej sumy. Podľa bodu 8 zmluvných podmienok, veriteľ v prípade nesplnenia povinností dlžníka je oprávnený bez súhlasu dlžníka začať proces vymáhania a poveriť pracovníka alebo splnomocniť tretiu osobu alebo tretie osoby v konaní voči dlžníkovi s cieľom dosiahnutia úhrady dlžnej sumy nesplatenej istiny (alebo časti istiny) poskytnutej pôžičky a/alebo odplaty za poskytnutie pôžičky a/alebo odplaty za predĺženú lehotu splatnosti pôžičky, rovnako aj úrokov a/alebo zmluvných pokút, pokiaľ sa dlžník dostal do oneskorenia splatnosti poskytnutej pôžičky podľa zmluvy o pôžičke a týchto zmluvných podmienok. V takom prípade sú veriteľ alebo takéto tretie osoby oprávnené si sumu pohľadávky voči dlžníkovi veriteľa navýšiť o províziu za vymáhanie dlhu, a to najviac do výšky 30% z celkovej sumy pohľadávky. Veriteľ je tiež oprávnený bez súhlasu dlžníka odpredať pohľadávku tretej osobe.

Žalobkyňa poskytla na základe zmluvy finančnú hotovosť vo výške 300,- eur.

Výzvou zo dňa 21.05.2014 žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu dlhu vo výške 479,90 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy.

Podľa § 1 Občianskeho zákonníka, občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 40 ods. 4 vety prvej Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z. z.“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. b/ ods. 7 zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania,

Podľa § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom nie sú, úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o

fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, r) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo dňa 15.04.2013 k uzavretiu zmluvy na diaľku. Súd považoval za nesporné, že medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 266/2005 Z.z. dňa 15.04.2013 a poskytnutím peňažnej sumy žalobkyňou žalovanému vo výške 300,- eur občianskoprávny záväzkový vzťah, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňa podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval dohodu o prenechaní veci - resp. jej reálne odovzdanie v určenom čase bez ďalšieho požiadania žalovaného, druhové označenie veci (peniaze), povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a určenie času vrátenia, pričom následne došlo aj k reálnemu odovzdaniu týchto peňazí, čím došlo k naplneniu aj posledného znaku zmluvy o pôžičke, keďže táto predstavuje reálny kontrakt. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri vzniku tejto zmluvy, nakoľko žalobkyňa vystupovala ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojho podnikania podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedenú zmluvu však nebolo možné podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. subsumovať pod spotrebiteľský úver, ale aj napriek tomu sa na tento záväzkový vzťah podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. aplikovala právna úprava tohto zákona uvedená v §7, 9 a 11 a iné. Na povinnosť žalobkyne konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 tohto zákona musel súd taktiež prihliadať (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.).

Súd konštatuje, že zo zmluvy, jej prílohy, alebo zmluvných podmienok nevyplývalo, že by si žalobkyňa splnila svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom túto svoju povinnosť preniesla na žalovaného (viď líčna časť zmluvy, kde je uvedené: „keď uvažujete nad požiadanim o pôžičku, najskôr reálne a zodpovedne zhodnoťte svoje možnosti vrátenia, či ste schopný dodržiavať nami poskytované krátkodobé termíny splatnosti...“). Na základe toho súd konštatuje, že žalobkyňa hrubým spôsobom porušila svoje povinnosti stanovené § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky.

Zmluva neobsahuje ani údaj o RPMN. Práve údaj o RPMN patrí totiž k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch a teda aj toto je dôvod, pre ktorý je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe uvedeného súd nárok žalobkyne na odplatu za poskytnutie pôžičky v sume 12,30 eur považoval za nedôvodný (úver je bezúročný a bez poplatkov).

Vo vzťahu k nároku žalobkyne na zmluvnú pokutu v sume podľa bodu 7 zmluvných podmienok žalobkyne súd uvádza, že predpokladom vzniku nároku na zmluvnú pokutu je, okrem porušenia zabezpečenej povinnosti, písomné dojednanie (dohoda) o zmluvnej pokute.

Súd v súvislosti s dojednaním zmluvnej pokuty poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.

Zmluvná pokuta nebola v danom prípade individuálne dojednaná, ale sú súčasťou všeobecných obchodných podmienok, pričom zmluvu môže spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť. Vzhľadom na uvedené nie je zmluvná pokuta uzavretá v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.01.2014 sp. zn. 9Co/202/2013). Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napríklad dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu.

Na základe len odkazu v zmluve na zmluvné podmienky a v nich uvedené podmienky vzniku nároku na zmluvnú pokutu nepredstavuje prípad písomného dojednania (dohody) o zmluvnej pokute. Nakoľko dojednanie o zmluvnej pokute uvedené v bode 7 zmluvných podmienok žalobkyne nebolo urobené v písomnej forme ako vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je takéto dojednanie absolútne neplatné.

Vo vzťahu k nároku žalobkyne na províziu za vymáhanie dlhu podľa bodu 8 zmluvných podmienok, ktorý podľa svojho obsahu predstavuje nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd uvádza, že takéto náklady nemožno ohodnotiť paušálnou náhradou, keďže tento nárok predstavuje samostatný hmotnoprávny nárok žalobkyne podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka definovaný ako príslušenstvo pohľadávky, ktorý z hľadiska jeho dôvodnosti a výšky treba preukázať, pričom sa veľký dôraz kladie aj na účelnosť týchto nákladov. To znamená, že ide o náhradu účelne vynaložených nákladov žalobkyne vzniknutých v súvislosti s uplatnením pohľadávky a nie o ich paušálnu náhradu. Žalobkyňa v danom prípade vôbec nepreukázala, aké náklady jej v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vznikli. Súd považuje dojednanie uvedené v bode 8 zmluvných podmienok (teda dojednanie o vzniku nároku žalobkyne na províziu za vymáhanie) za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd žalobe vyhovel len v časti nároku na vrátenie peňažnej pôžičky v sume 300,- eur a v ostatnej časti (nárok na odplatu v sume 12,30 eur, zmluvnú pokutu v sume 56,85 eur a náhradu nákladov v sume 110,75 eur) ako nedôvodný zamietol. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyni z priznanej sumy i úrok z omeškania vo výške určenej v § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase začatia omeškania. Žalovaný sa dostal do omeškania dňom 21.04.2013, nakoľko splatnosť pôžičky bola stanovená na 20.04.2013. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. a O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov pomerne rozdelil. Žalobkyňa mala v konaní čistý úspech 25,02 % (žalobkyňa úspech 62,51 % a žalovaný 37,49 %, preto čistý úspech žalobkyne je 62,51 % - 37,49 %). Súd preto priznal žalobkyni voči žalovanej náhradu iných trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku, teda v časti zodpovedajúcej 25,02 % zo zaplateného súdneho poplatku (žalobkyňa za návrh zaplatila súdny poplatok v sume 28,50 eur), t.j. 7,13 eur $(28,50 / 100) \times 25,02$) a náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 24,76 eur /podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v znení ku dňu poskytnutia právnej služby a to za 2 úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava vecí (2014), v sume 33,20 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky,
- písomné podanie vo veci samej na súd (2014), v sume 33,20 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky,

- náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 16,08 eur (8,04 eur x 2),

- DPH 20 % v sume 8,25 eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 98,98 eur a z toho 25,02 %, predstavuje sumu 24,76 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.